

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De inuentione corporis sancti Antonij heremite. Cap[itulum]. cx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Basilides

Pyrius: naz-
boz: nazari
sub psecutio-
ne diocletiani
rome passi sūt

Hi ex urbe ista ortundi ad ci-
uitatem aureliā deuenientes:
omnia sua pauperibus erogā-
tes romam redeuntē ad ma-
ximianum imperatorē adducti sunt. Qui dum
xpm confiteri non timerent: primo scorpionib?
durissime celi: dehinc in carcerem trusi: et per di-
es. vii. ibidem macerari: inde educti iussu eius-
dem imperatoris gladio capite truncati sunt:
et feris ad deuorandum expositi. Sed per dei
gratiam corpora eorum illesa custodia a xpia-
nis sepulta sunt in miltario. iij. ab urbe in loco qui
dicitur catacibe pridie idus iunij.

De inuentione corporis sancti An-
tonij heremite. Cap. cx.

Inuentio corpo-

ris sancti antonij abbatis et
ipsius traslatio facta est sub
re constantij imperatoris.
Cum enim ipse imperator libe-
ris carēs filiā a domino im-
petraffer: eam nominante so-

phiam que ego erat admodū deo deuota. Quā
poma in viridario comedentem nouē immundi
spiritus inuaserūt et. v. annis obsessam dudum
infectarunt clamantes se inde nō exituros: nisi
corpus antonij duceretur. Que cū a nullo tene-
ri posset: ipsam imperator cathenis vincam fer-
ro carceri mancipauit: carnes hominū et bestia-
rum crudas comedentem et vincula etiam fer-
rea rūpentē. Imperator igitur habito concilio vbi
corp⁹ antonij inueniri posset post. ix. dies ietu-
nium ab angelo gabriele admonet: vt theophi-
lus eps cū. xij. clericis ad egyptum mitrat ad
corpus antonij requirendū et dei prudentia re-
perendū. Similis p oia visio theophilo epo ap-
paruit. Imperatoris ergo iussu naue parata eps
cum. xij. clericis de constantinopolim discedē-
tes. xv. diebus nauigantes hierosolimam pue-
nerunt: et iustratis locis sanctis alexandriā pro-
perarunt. Et deinde p partes libye itinere diez
rum viginti deuenērūt ad nitum fluuiū in loci
qui dicitur ephesos: vbi monasteriū sanctorū viro-
rum inuenerunt. A quibus informati vbi esset cenob-
ium: quod olim fuerat antonij heremite viam
arripientes p deserta horrida et vastissima a nul-
lis mansuetis animantibus habitata cedētibus
eis feris diuersozū generū quas ibidem repper-
erūt: multisq; euasis periculis post dies viginti
et quinque ad heremū applicuerunt: in qua sanct⁹
antonius habitabat: vbi venerādus senex illis

apparuit: et viam digito sub silentio ostendit: ac
vsq; ad cenobium perduxit. Ibiq; a monachis
loci benigne suscepti et ad ecclesiā primo dedu-
cti: oratione fusa pedibus eorum lotis parata
q; refectione: singulis eoz medietas panis cum
radicibus et aqua nectarei saporis apponitur:
sicq; hora vespertina cum charitate reficiunt:
quibus prior asseruit: q; tales epule singulis si-
bi diebus diuinitus portabant a duobus leoni-
bus: qui sancti antonij interfuerant sepulture:
quos deus adhuc viuentes in mirabiliter reserua-
bat. Ecclesiā hō illam et cenobiū sanct⁹ constru-
erat. In qua ante altare. v. lampades oleo ple-
ne ab eo ibidem posite dependentes cōtinuēq;
ardētes nunq; oleo minuuntur. Auditis hō cau-
sis itineris ab epo referente. Respondit prior
locū ignotū fore cunctis hoibus in quo sanct⁹
fuisse sepult⁹ eo q; duo solūmodo discipuli eū
tumulauerant: qui ab eo adiurati locum ipsum
nunq; alicui reuelare voluerant. Quapropter
contristatis omnibus orationē tota nocte in ec-
clesia vigilēs ad deum fuderūt. Die hō sequen-
ti cum episcopus missam celebraret: appa-
ruit iuxta altare gabriel angelus: qui cedula
apposuit: per quā episcopum de via tenenda et
modo reperēdi corporis in omnibus informa-
uit. Qua lecta resumpto itinere per aspera mō-
tium prurupta rupsi et sicultra asperrima deser-
torum stella eos vti olim magos diuina fauere
gratia pcedere inter serpentes et feras et anima-
lia ferocissima et inuisa oīno illesi post dies. xl.
in campum amenū dulcissimū repletum fructi-
bus perucnerunt: vbi dum stella staret immobili-
lis: vox celit⁹ lapsa est: vt in ipso loco foderent:
et thesaurum optatum inuenirēt. Et dū fodere
cepissent: duo leopardi subito aduenerunt: eos
q; ad cauandum iuuare ceperunt. Inuento de-
niq; corpore beati antonij palmarū folijs oper-
to: ipm inde leuantes cum gaudio et reuerentia
maxima in loculo recondiderunt. Et p omnia
loca vnde venerant: eadem stella preuita multis
euasis periculis redierunt. In ipsa hō via mul-
ta miracula ostensa sunt. Nam in monasterio il-
lo vnde ad corpus peruenerant quinque leprosi
mundati sunt. ¶ In castro quodam sandoz no-
mine quinque infantes a lupis expositi illesi re-
ducti fuerunt. ¶ In portu alexandrie filius mi-
litis a pyratīs ante dies octo in patibulo suspē-
sus continuo suscitatur. ¶ Inde quoq; per hie-
rosolimam reuertentes constantinopolim tan-
dem cum sancto corpore applicuerūt: quod ab
imperatore honorifice susceptum in ecclesia
sancte sophie collocatur: moxq; eius filia pre-
sente omni populo a demonibus liberat. ¶ Te-
pore hō procedente filius sancti Bnilelmi co-
mitis nomine Jacobinus rediens de peregrina-
tione transmarina ab imperatore constanti-
nopolitano corpus sancti Antonij sibi donari
petiit: et impetrante: quod ad partes galliarum.

De sanctis in mēse iunij occurrētibz Folio. cxxxvi

deferens in ciuitate vienne monasteriū eius no-
mini edificauit: et de p̄p̄is facultatibus large
dotauit. In quo corp⁹ sancti honorifice collo-
catur: vbi infinitis et stupendis virtutib⁹ reful-
get. Potissimū autē est illud qd̄ in toto orbe fa-
mosum est: q̄ ignē sacri a corporib⁹ hūanis ex-
tingit. Facta est autem hec translatio eodē die
quo corpus inuentū fuerat: vicijsibus iunij.

De sancto Antonio confessorē or-
dinis minorum Cap. cxl.

Antonius

confessor ordinis
minorū et vlyz-
bona ciuitate hi-
spanie natus a
pueritia sua in baptismo fer-
mandus appellat⁹ est. Hic pri-
mo fuit canonic⁹ regularis or-
dinis sancti augustini in eadē
ciuitate. Deinde audiēs qua-

liter quidā fratres minores apud marochiū a
saracenis passi fuerant: ad martyriū aīarus de-
prioris sui licētia ordinē fratru minorū ingres-
sus est: p̄missione sibi a fratribz facta: q̄ ma-
rochiū ad retrā saracenoꝝ mitteret. Qui iuxta
p̄missionem ad ipam terrā missus: q̄ de ipō
deus aliud decreuerat: regressus est: martyr so-
lo desiderio fact⁹. Deinde ad generale capitulū
assiū tēdēs fratri gratiano qui romadiole mi-
nister erat: se contulit: a quo in heremū montis
pauli missus: vt petiit solitarie ibidē p̄manens
cōtēplationi vacabat. Post hec in foro iulio cō-
sistens: a ministro loci predicare iussus: dum se
imperiū predicatōis excusaret cōpulsus oīno
per obedientiā verbū dei sup̄ quoscūq̄ doctos
elegit p̄posuit. Sicq̄ deinceps officii p̄-
dicatōi suscepit. Tū die quadā de cruce dñi p̄-
dicaret: vltus est in aere sanctus franscens ad
huc in carne degēs longe tñ positus: quasi p̄-
dicatōnē antonij gestibus laudabiliter cōmē-
dās. Anno autē vno ante eius obitū generalī ob-
renta licētia predicatōi vbiq̄q̄ vellent: paduā
deuenit: annoq̄ integro p̄dicatōni et cōfessio-
num audicēte sollicitē vacauit. Multis quoq̄
ibi miraculis claruit. Nam cū quidā ei cōfessus
esset q̄ patrē suum calce percusserat: et sc̄tis ei
ad terroꝝ dixisset: q̄ pes ille dign⁹ erat: vt pre-
cideret: iuuenisq̄ simplex domū reuersus pe-
dē sibi abscidisset: oratē sancto pes ei restitū-
est. Post hec cū tpe messis hoīes circa messē
occuparent: quietis gratia et vrbē discedēs: ve-
nit ad cāpū sancti petri: vbi et egrotare cepit: et
languore nimio pressus: timēs fratru illoꝝ gra-
uamē: curru se iponi fecit: vt ad locū padue ve-
nirēt. Cum autē iuxta ciuitatē esset: rogatus a
quodā fratre innoto disuertit ad locū celle iuxta
locū pauperū dñarū: vbi diebus aliquib⁹ decū-
bens: dum sacra mysteria sumpisset: apparēte

sibi christo eumq̄ confortante hymnum. O glo-
riosa domina. alta voce decantauit. Quo finito
sp̄ritū in pace emisit idibus iunij: anno domi-
ni millesimo ducentesimo trigésimo primo. Cuius
transitus cum adhuc ipsis fratribz ignor⁹
esset populus vndiq̄ concurreret: et sanctū pa-
trem defunctū esse clamabat. Et euz esset ques-
itio de funere iter ciues: eo q̄ alij hic alij ibi eū
tumulari volebāt: occasione ipa quinq̄ diebus
corpus inhumatū remāsit: nec vlla exinde cor-
ruptio subsecuta est: aut fetor exhalauit: euz tñ
calor immensus esset: vtpote iunio mēse. Tandē
omniū voluntate in loco p̄ncipali fratru
sanctę marie de padua honorifice reconditum
est: omnibus egris qui ad eius loculū accedes-
bāt per ipsos quinq̄ dies quocūq̄ lāguore sana-
tis: vbi et q̄scit adhuc miraculis pollens.

De sancta Fellicula virgine et mar. Cap. cxli.

Fellicula vir

go petronille colla-
cranea: vt scri. mar-
cellus sancti petri
discipulus: mortua sorore: vt
supra actum est pridie kalen-
iunij a flacco comite detinet⁹:
et aut sacrificare: aut sibi nube-
re compellitur. Que vtrūq̄
denegans ab eodem in carce-
re recludit⁹: et septem diebus sine cibo detinet⁹.
Unde educta datur in custodia virgīnā decē ve-
ste vt eam ad sacrificandū suaderent. Que ibi-
dem per septem alios dies sine cibo permāsit.
Post hec dum christum constanter cōfiteret in
equuleo leuata: et diutius torra: deinde subēte
comite in cloacam precipitata necatur. Cuius
corpus sanctus nicomedes presbyter inde no-
ctu leuauit: et in capsella sua via ardeatina mi-
liario ab vrbe. vii. sepeluit idibus iunij.

De sc̄to peregrino ep̄o et martyre. Cap. cxlii.

Peregrin⁹ ep̄i

scopus et martyr ciuita-
tis athenē. pontifica-
tum tenuit tēpore bea-
ti gregoriū pape: q̄ ce-
thens proprio nomine
nuncupatus est. Quo
tēpore duo pessimi vi-
ri et longobardoꝝ ge-
nere filij p̄cubinarū: quoz vnus dicebat alais:
alter nō vmblo vrbē ipam tyrānicē possidebāt.
Cum autē prede et denastationi ac nefandis ope-
ribz: non solū ipsi intenderēt: sed etiaz popu-
lum malozum exemplo peruertissent. Et hęc
episcopus eozum crudelitatem non ferens ad
vrbem romā accessit: et hec oīa summo p̄dificē
referens ab eo susceptus dudū secum p̄manit.
Tandē populus ciuitatis multa dictoꝝ ty-